

[Per Hækkerup.]

mener, det er rimeligt, at dette vindes ved, at staten støtter og vejleder det lokale og private initiativ. Jeg synes også, det ærede medlem burde være interesseret i, at der gennem egnsudviklingsloven tilstræbes — og utvivlsomt også vil blive muliggjort — en bedre afbalancering af erhvervslivets udvikling. Der er dog ubestrideligt store områder i landet — det ærede medlem behøver bare at tænke på Tønder amt eller Thisted amt — hvor vi står over for en stadig udtynding af befolkningen, fordi der mangler lokale erhvervsmuligheder. Jeg tror også, at det under hensyn til opnåelse af en afbalanceret befolkningsudvikling og en afbalanceret fordeling af erhvervslivet hele landet over vil være hensigtsmæssigt, at man opfylder egnsudviklingslovens formål.

Jeg har med tilfredshed lyttet til de bemærkninger om markedsplanerne, som de ærede ordførere for oppositionen fremkom med, og som gik ud på, at man i hvert fald indtil videre er enig i den linje, regeringen har anlagt. Jeg skal bekræfte, at vi også fra socialdemokratiets side er af den opfattelse, at vi med hensyn til endelig stillingtagen til de forskellige muligheder på markedsplanernes område må afvente den yderligere afklaring, som vi håber kan komme, inden der er gået alt for lang tid. I den forbindelse kan jeg dele den højtærede økonomiministers glæde over det ærede medlem hr. Poul Møllers positive udtalelser vedrørende det nordiske økonomiske samarbejde. Jeg kunne i den anledning have lyst til at spørge det ærede medlem, om jeg har forstået hans bemærkninger rigtigt, om det ærede medlem ønsker, at den afklaring om det nordiske økonomiske samarbejde, som vi alle gerne vil nå frem til så hurtigt som muligt, skal komme allerede på det forestående møde i Nordisk Råd. Jeg har ellers forstået, at man fra alle sider herhjemme var enig om, at det ikke kunne være hensigtsmæssigt på det forestående møde i Nordisk Råd at forsøge at få — om jeg så må sige — fremtvunget en endelig standpunkttagen til de nordiske markedsplaner. Jeg vil være interesseret i her fra talerstolen at få forklaret, hvad det ærede medlems mening er.

Jeg vil dernæst gøre nogle bemærkninger om forsvarsspørgsmålet og de to oppositi-

onspartiers beslutning om at udtræde af forsvarsudvalget.

Det er selvfølgelig rigtigt, at denne beslutning sådan set ikke kom særlig overraskende, ikke mindst fordi en række store venstreblade jo med stigende styrke i den seneste tid har krævet, at oppositionen skulle udtræde af det såkaldt hemmelige eller lukkede forsvarsudvalg. Jeg har ligeledes lagt mærke til, at det ærede medlem hr. Poul Sørensen — lidt mere i spørgeform — har opstillet den mulighed, at det kunne blive nødvendigt for oppositionen at trække sig ud af udvalget. Alligevel er det en beslutning, som jeg på mit partis vegne i hvert fald gerne vil udtrykke beklagelse over. I den begrundelse, de ærede medlemmer anførte, gav de også en fremstilling af, hvorledes arbejdet omkring den kommende forsvarsordning var foregået, en fremstilling, som jeg ikke mener helt dækker de virkelige forhold.

Både det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det ærede medlem hr. Poul Møller gav atter udtryk for, at der skulle have været opnået enighed forud for valget i maj 1957 mellem socialdemokratiet og de to oppositionspartier om udformningen, eller i hvert fald om hovedtrækkene i udformningen af en ny forsvarsordning. Der er det rigtige deri, at der mellem et flertal af forsvarsudvalgets medlemmer, nemlig de medlemmer, der repræsenterede de tre partier, var enighed om principperne for en kommende forsvarsordning; men så vidt mig bekendt havde dette spørgsmål ikke været til stillingtagen i de politiske partier, i parti-grupperne — ja, muligvis i den konservative partigruppe, det ved jeg ikke. Det havde i hvert fald ikke været til stillingtagen så vidt mig bekendt hverken i venstres folketingsgruppe eller i den socialdemokratiske folketingsgruppe, så der forelå ikke nogen tilkendegivelse fra partigrupperne om deres standpunkt til spørgsmålet. Det blev allerede oplyst af den højtærede statsminister, da vi drøftede spørgsmålet her i juni måned, og blev dengang ikke bestridt fra nogen side. Jeg vil også minde om, at når udvalget dengang ikke sendte spørgsmålene til endelig drøftelse i partigrupperne, hænges det sammen med, at vi fik en henstilling fra NATO-myndighederne om ikke at lægge os endeligt fast på udformningen af en for-